

ÍTRÓTTASEMINAR

Ítróttur fram yvir:

So nógv sum møguligt mugu iðka ítrótt

Hetta segði Niels Nattestad m.a. tá hann á ítróttarseminarinum legði upp til tjak um føroyskan ítrótt fram yvir.

Eitt av evnunum á titróttaseminarinum um vikuskiftið varð nevnt «Ítróttur fram yvir», og var tað Niels Nattestad, formaður Hondbóltssamband Føroya og fyrrverandi formaður í Ungdóms- og

Menningardeildini, ið legði fyri.

Í upplegginum, sum Niels hevði fingið frá Ungdóms- og Menningardeildini, varð dentur lagdur á «elitu» og «breidd» og kom tí stórir partur av

innleggnum hjá Niels Nattestad at snúgva seg um hetta.

M.a. gjørdi Niels vart við, at hann metti at «elita» og «breidd» vóru treytað av hvørjum øðrum og at ein góð «elita» var góð reklama fyri ítróttin — gav honum ávísu umrøðu — og tí mundi vera við at menna tann breidd ítróttin eisini.

spælinum.

— Skúlaítróttur er kravd lærgrein í fólkskúlanum. Í endamálsgreinini verður m.a. sagt, at miðast skal móti at verja og betra um heilsuna, væla um sinni barnanna og vekja áhuga hjá børnunum fyri at iðka ítrótt.

— Ein skúlatími er 45 minuttir, men harav fara minst 15 minuttir til vask og at skifta, so tað skal vera sera heppið, um ein tími í veruleikanum gerst 30 minuttir. Hetta er ov lítið, og átti meira tíð at verið avsett til ítrótt í skúlanum, segði Svanna Hanusardóttir.

— Men hvussu hava børnini tað í ítrótti? Tey eru ymisk og tey eru fødd ymisk, vaksu upp undir ymiskum mstøðum. Um børn skulu trivast, eigur at vera hugsað um áhuga og tær hjá børnunum.

Eitt barn, sum tívist, fær sjálvsálit. Dømi um barn, sum trivist, er, at um tað ikki megnar at gera eina uppgávu í kapping, so umskyldar tað seg. Uppgávan var ring, tað var óheppið o.s.f.

Harafurimóti eitt barn, sum ikki trivist, umskyldar seg við, at tað dugir ikki o.t.

Børn kunnu læra nógv av ítrótti. Tey fáa royndir fyri at kunna mennast bæði líkamliga, sálarliga og sosialt, tey læra at halda kropp sín í góðum standi v.m. Men til tess kravst eitt trygt umhvørvi og mogleikar at gera sínar egnu royndir.

Tað eigur at vera eitt fritíðaritriv fyri øll við áhuga fyri ítrótti, og ítrótturin eigur at vera eitt stað, har ein hevur mogleika at fáa nýggj vinfólk, har ein fær høvi at ferðast og at koma at læra onnur fólk at kenna.

— Børn ganga høgt upp í ítrótt og at koma í onnur lond við ítróttafeløgum. Hetta gevur teimum upplivisli fyri lívið.

Nógv koma eisini ung upp í leiðaraarbeiði í feløgum, og hetta gevur teimum nógvur royndir, sum tey koma at hava gleði av seinni í livinum.

— Flestu vinnarar passa inn í tær skipanir, vit hava. Men hinvegin eru tað fleiri, sum ikki trivast við ítrótti, tey, ið ikki klára tey krav, ið verða sett til teirra. Hesi missa virðingina frá teimum vaksnu og ikki minst vininum. Krøvini verða sett av umhvørvinum, foreldrum, venjarum, leið-

arum í feløgum og øðrum børnum.

— Børn hava t.d. ikki ávirkan á, nær, hvar og hvussu ofta vant verður. Tey verða ikki spurð um, nær og hvat tey venja, og av tí sama verður venjingin fyri summi teirra óviðkomandi.

— Men hvussu við framtíð? Børnini (einstaklingarnir) eru ikki nevnd í reglunum hjá ÍSF. Børnini áttu at verið vard í lóg ÍSF's.

— Vit eiga ikki blint at fylgja grannalondum okkara. Har er tað elitan, sum er undirhaldið, og bert elitan verður umrødd í bløðunum. Spurningurin er eisini, um vit makta at apa okkum eftir øðrum.

— Ítrótturin eigur í framtíðini at hava uppalandi ávirkan á børnini. Vit eiga at fáa útbúgv við fólk at undirvísa børnum í ítrótti. Leiðaraarbeiði eigur í størri mun at vera lønt arbeiði, so vit kunnu krevja nógv meira av venjarunum, enn vit gera í dag, segði Svanna Hanusardóttir m.a. í fyrilestri sínum um børn og ítrótt.

Minni rørsla

Niels Nattestad visti á, at livikorini í Føroyum vóru broytt munandi seinastu árin, og hevði hetta millum annað við sær, at tann einstaki nýtti likam sitt minni og minni.

— Nýggjar tíðir hava havt minni líkamligt strev og minni rørslu við sær, segði Niels Nattestad, og tí er neyðugt við meira ítrótti. Eitt likam, ið ikki verður nýtt, hevur størri mogleikar fyri at gerast sjúkt, og tí er ítróttur í veruleikanum ein samfelagsuppgáva.

Niels Nattestad gjørdi eisini vart við, at gávurnar at iðka ítrótt sjálvandi vóru ymiskar, men at øll, líka mikið hvørjum stóði tey so enn iðkaðu ítrótt á, áttu at stuðlast.

Bæði hvat viðvikur fysiskum umstøðum og venjarum, ið hóskaðu til stóði teirra.

Niels mælti til, at Ítróttasamband Føroya og Ítróttalærarafelag Føroya fingur samstarv í lag, tí hetta kundi bert verða føroyskum ítrótti at gagni.

Útbúgving

Niels greiddi frá, at øll, ið tókust við ítrótt í Føroyum sum leiðarar av ymsum slag, gjørdi hetta av áhuga, men hann legði dent á, at neyðugt er at útbúgva fólk, ið kunnu taka sær av ymsu uppgávum í feløgum.

— Fólk mugu læra at skeið og útbúgving ikki er fjas, men neyðugur og náttúrligur partur av ítróttalivinum í Føroyum. Við góðum leiðarum ber mogleiga til hjá okkum at náa eitt av teimum málunum, ið vit eiga at seta okkum — nevniliga at fáa so nógv fólk sum mogleigt at iðka ítrótt.

Niels Nattestad vildi eisini neva við, at tað kanska var ov lætt hjá einum ítróttafelagi at gerast limur í ÍSF, tí eingi verulig krøv verða sett til leislur felagsins. Sum ein mogleika nevndi hann, at ÍSF kundi seta krøv um, at nýggj feløg ikki kundi ognast limskap fyrr enn leiðarar tess høvdu ta útbúgving, ið er neyðug fyri at reka eitt felag forsvarliga.

Viðari út

Tá eitt av málunum jú er at fáa so nógv fólk sum mogleigt at iðka ítrótt, vildi Niels Nattestad vera við, at Ungdóms- og menningardeildin hevði stórar uppgávur fyri framan.

Tað er sjálvandi greitt, at tað ber ikki til at fáa ítróttargreinar, ið krevja stór lið, upp at standa á teimum smærru plássunum, men ein ítróttargrein sum t.d. borðtennis kann iðkast nærum alla staðni uttan stórvegis trupulleikar, og er hetta ein grein, ið Ungdóms- og Menningardeildin kann royna at vekja ans og áhuga fyri.

Uttanlands

Niels kom eisini inn á tað nógvu prátið, ið hevur verið — og er — um føroyingar eiga at luttaka í kappingum uttanlands.

Sjálvur ívaðist hann ikki í, at hetta gav føroyskum ítrótti nógv. Um